

Prese un informācija

Eiropas Savienības Tiesa
PAZIŅOJUMS PRESEI Nr. 231/21
Luksemburgā, 2021. gada 21. decembrī

Spriedums lietā C-251/20
Gtflīx Tv

Iespējami nomelnojošu apgalvojumu izplatīšana internetā: kaitējuma, kas ar to nodarīts kādas dalībvalsts teritorijā, atlīdzinājums var tikt lūgts šīs dalībvalsts tiesā

Šī jurisdikcija ir pakārtota vien nosacījumam, ka aizskarošais saturs ir vai ir bijis pieejams šajā teritorijā

Gtflīx Tv (turpmāk tekstā – “prasītāja”) ir Čehijas Republikā reģistrēta sabiedrība, kas veido un izplata audiovizuālu saturu pieaugušajiem. DR, kura domicils ir Ungārijā, ir cits šīs jomas profesionālis.

Prasītāja, kas DR pārmet to nomelnojošu apgalvojumu izplatīšanu vairākās interneta vietnēs, cēla pret to prasību Francijas tiesās, lūdzot, pirmkārt, dzēst šos publicētos apgalvojumus un labot publicētos datus un, otrkārt, atlīdzināt ar minētajiem apgalvojumiem nodarīto kaitējumu. Gan pirmajā instancē, gan apelācijas instancē šīs tiesas atzina, ka to jurisdikcijā neietilpst šo prasību izskatīšana.

Tiesvedībā *Cour de cassation* [Kasācijas tiesā] (Francija) prasītāja lūdza atcelt apelācijas tiesas pasludināto spriedumu, ar kuru neesot ievērots Regulas Nr. 1215/2012¹ 7. panta 2. punktā paredzētais noteikums par īpašo jurisdikciju par labu tās vietas tiesām, “kur iestāties vai var iestāties notikums, kas rada kaitējumu”, nospriežot, ka, lai atzītu tiesas, kurā celta prasība, jurisdikciju, nepietiek ar to, ka par nomelnojošiem atzītie apgalvojumi, kas ir tikuši publicēti internetā, ir pieejami šīs tiesas teritoriālajā jurisdikcijā, bet ar tiem šajā vietā ir arī jāspēj nodarīt kaitējumu.

Iesniedzējtiesa, it īpaši uzskatot, ka prasītājas interešu centrs ir reģistrēts Čehijas Republikā, un konstatējot, ka DR domicils ir Ungārijā, nosprieda, ka Francijas tiesu jurisdikcijā nav izskatīt prasību par iespējami nomelnojošu publicētu apgalvojumu dzēšanu un publicētu datu labošanu. Tomēr tā nolēma uzdot Tiesai jautājumu par to, vai Francijas tiesu jurisdikcijā ir izskatīt atlīdzinājuma prasību par kaitējumu, kas prasītājai esot nodarīts teritorijā, kurā atrodas šīs tiesas, pat ja to jurisdikcijā nav izskatīt prasības par [datu] labošanu un [apgalvojumu] dzēšanu.

Savā spriedumā Tiesa virspalātas sastāvā sniedz **precizējumus par to tiesu noteikšanu, kuru jurisdikcijā ir izskatīt kaitējuma atlīdzinājuma prasību, balstoties uz kaitējuma realizēšanos internetā.**

Tiesas vērtējums

Tiesa nospriež, ka persona – kura, uzskatot, ka tās tiesības ir tikušas aizskartas, internetā izplatot to nomelnojošus izteikumus, vienlaikus vērsas tiesā, lai, pirmkārt, panāktu ar viņu saistīto tiešsaistē izvietoto datu labošanu un satura dzēšanu un, otrkārt, tā kaitējuma atlīdzināšanu, kurš izriet no šīs izvietojšanas tiešsaistē, – **var vērsties ikvienas dalībvalsts, kuras teritorijā šie izteikumi ir vai ir bijuši pieejami, tiesās, lūdzot atlīdzināt dalībvalsts, kuras tiesa izskata lietu,**

¹ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1215/2012 (2012. gada 12. decembris) par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi civillietās un komercietās (OV 2012, L 351, 1. lpp.). Konkrētāk, saskaņā ar šīs regulas 7. panta 2. punktu: “Personu, kuras domicils ir kādā dalībvalstī, var iesūdzēt citā dalībvalstī: [...] lietās, kas attiecas uz neatļautu darbību vai kvazideliktu, – tās vietas tiesās, kur iestāties vai var iestāties notikums, kas rada kaitējumu [...]”

teritorijā tai iespējami nodarīto **kaitējumu**, pat ja šo tiesu **jurisdikcijā neietilpst** izskatīt prasības par **[datu] labošanu un [satura] dzēšanu**.

Lai izdarītu šo secinājumu, Tiesa atgādina, ka atbilstoši tās judikatūrai Regulas Nr. 1215/2012 7. panta 2. punktā paredzētā īpašā jurisdikcija par labu tiesām “viet[ā], kur iestāties vai var iestāties notikums, kas rada kaitējumu”, attiecas gan **uz vietu, kur iestāties šo kaitējumu radījušais notikums**, gan uz **kaitējuma materializēšanās vietu**, un ikviena no šīm abām vietām atkarībā no apstākļiem var sniegt **īpaši noderīgu norādi** attiecībā uz **pierādījumiem** un procesa **organizāciju**.

Attiecībā uz apgalvojumiem par personas tiesību aizskārumu ar interneta vietnē ievietotu saturu Tiesa arī atgādina, ka persona, kura sevi uzskata par aizskartu, var celt prasību par kaitējuma atlīdzinājumu attiecībā uz visu nodarīto kaitējumu vai nu **tās dalībvalsts tiesās, kurā atrodas šī satura izplatītāja juridiskā adrese, balstoties uz kaitējumu radījušā notikuma iestāšanās vietas kritēriju**, vai nu **tās dalībvalsts tiesās, kurā atrodas viņas interešu centrs, balstoties uz kaitējuma materializēšanās vietas kritēriju**. Šī persona – tā vietā, lai celtu prasību par visa nodarītā kaitējuma atlīdzināšanu, – var arī celt savu prasību ikvienas tās dalībvalsts tiesās, kuras teritorijā ir pieejams vai ir bijis pieejams tiešsaistē ievietotais saturs. Šo tiesu **jurisdikcijā tomēr ir lemt tikai par kaitējumu, kas nodarīts tās dalībvalsts teritorijā, kur atrodas tiesa, kurā celta prasība**.

Līdz ar to atbilstoši Regulas Nr. 1215/2012 7. panta 2. punktam, kā tas interpretēts agrākajā judikatūrā, persona, kura uzskata, ka tai ir nodarīts kaitējums, interneta tiešsaistē izvietojot datus, var – lai labotu šos datus un dzēstu tiešsaistē izvietoto saturu – vērsties tiesās, kuru jurisdikcijā ir izskatīt pilnībā visu prasību par kaitējuma atlīdzināšanu, proti, vai nu šī satura izdevēja reģistrācijas vietas tiesā, balstoties uz kaitējumu radījušā notikuma iestāšanās vietas kritēriju, vai arī tiesā, kuras teritoriālajā jurisdikcijā atrodas šīs personas interešu centrs, balstoties uz kaitējuma materializēšanās vietas kritēriju.

Šajā ziņā Tiesa precizē, ka prasība par tiešsaistē ievietoto datu labošanu un satura dzēšanu var tikt celta tikai tiesā, kuras jurisdikcijā ir izskatīt pilnībā visu prasību par kaitējuma atlīdzināšanu, tāpēc ka šāda prasība par **[datu] labošanu un [satura] dzēšanu ir vienota un nedalāma**.

Turpretim prasības par **kaitējuma atlīdzināšanu** priekšmets var būt vai nu pilnīgs, vai daļējs atlīdzinājums. Tādējādi nevar būt attaisnojams, ka šī paša motīva dēļ prasītājam tiek izslēgta iespēja celt savu prasību par daļēju atlīdzinājumu ikvienā citā tiesā, kuras teritoriālajā jurisdikcijā viņš uzskata, ka viņam ir nodarīts kaitējums.

Turklāt šādas iespējas izslēgšana nav nepieciešama arī pareizai tiesvedībai norisei, tāpēc ka tiesa, kuras jurisdikcijā ir vienīgi lemt par kaitējumu, kas nodarīts dalībvalstī, kuras tiesu sistēmā tā ietilpst, **visnotaļ var arī vērtēt** – šajā dalībvalstī notiekošajā tiesvedībā un ņemot vērā tajā iegūtos pierādījumus – **apgalvotā kaitējuma rašanos un apjomu**.

Visbeidzot, tas, ka attiecīgajām tiesām ir piešķirta jurisdikcija lemt tikai par kaitējumu, kas nodarīts tās dalībvalsts teritorijā, kuras tiesu sistēmā tās ietilpst, ir pakārtots vienīgi **nosacījumam, ka aizskarošais saturs ir pieejams vai ir bijis pieejams šajā teritorijā**, jo Regulas Nr. 1215/2012 7. panta 2. punktā šajā ziņā nav paredzēts neviens cits nosacījums. Papildu nosacījumu pievienošana praktiski varētu izslēgt iespēju attiecīgajai personai celt daļēja atlīdzinājuma prasību tiesās, kuru teritoriālajā jurisdikcijā šī persona uzskata, ka tai ir nodarīts kaitējums.

ATGĀDINĀJUMS. Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu ļauj dalībvalstu tiesām to tiesvedības ietvaros uzdot jautājumus Tiesai par Savienības tiesību interpretāciju vai Savienības akta spēkā esamību. Tiesa neiztiesā strīdus, ko izskata valstu tiesas. Valsts tiesai ir jāatrisina lieta saskaņā ar Tiesas nolēmumu. Šis nolēmums līdzīgā veidā ir saistošs citām valstu tiesām, kurām ir jāatrisina līdzīgas problēmas.

Neoficiāls dokuments plašsaziņas līdzekļu vajadzībām, kas Tiesai nav saistošs.

[Pilns sprieduma teksts](#) tiek publicēts CURIA tīmekļvietnē pasludināšanas dienā.

Kontaktpersona presei: Gitte Stadler ☎ (+352) 4303 3127

Sprieduma pasludināšanas attēli ir pieejami "[Europe by Satellite](#)" ☎ (+32) 2 2964106